گزارش

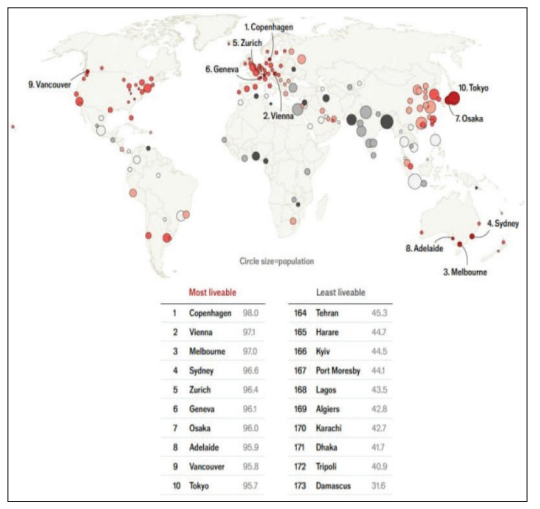

Most liveable			Least liveable		
1	Copenhagen	98.0	164	Tehran	45.3
2	Vienna	97.1	165	Harare	44.7
3	Melbourne	97.0	166	Kyiv	44.5
4	Sydney	96.6	167	Port Moresby	44.1
5	Zurich	96.4	168	Lagos	43.5
6	Geneva	96.1	169	Algiers	42.8
7	Osaka	96.0	170	Karachi	42.7
8	Adelaide	95.9	171	Dhaka	41.7
9	Vancouver	95.8	172	Tripoli	40.9
10	Tokyo	95.7	173	Damascus	31.6

زیست‌پذیری زیر آتش

شرق: برای گروهی از مردم، دوبی همه چیز داشت؛ مراکز خرید بزرگ و مجهز به تهویه مطبوع، مدارس باکیفیت برای فرزندان، مالیات پایین و تا پیش از جنگ ایران و آمریکا، امنیتی مثال‌زدنی. اما حالا تصویر شهرهای حاشیه خلیج فارس تغییر کرده است. بر اساس تازه‌ترین گزارش شاخص جهانی زیست‌پذیری ۲۰۲۶ که از سوی واحد اطلاعات اکونومیست (EIU) منتشر شده، هیچ نقطه‌ای از جهان به اندازه این منطقه در یک سال گذشته افت نکرده است. جنگ و تنش‌های امنیتی، شهرهایی را که تا همین چند ماه پیش مقصد محبوب مهاجران و مدیران شرکت‌های بین‌المللی بودند، چندین پله پایین کشیده است.

این رتبه‌بندی که هر سال برای کمک به شرکت‌های بین‌المللی در تعیین میزان «فوق‌العاده سختی کار» کارکنان اعزامی تهیه می‌شود، ۱۷۳ شهر جهان را ارزیابی می‌کند. برخلاف تصور رایج، این گزارش فقط درباره زیبایی شهرها یا قدرت اقتصادی آنها نیست، بلکه کیفیت واقعی زندگی را می‌سنجد؛ اینکه یک شهر تا چه اندازه می‌تواند زندگی امن، آرام و قابل پیش‌بینی‌ای برای ساکنانش فراهم کند.

واحد اطلاعات اکونومیست برای رسیدن به این نتیجه بیش از ۳۰ شاخص کمی و کیفی را در پنج حوزه اصلی بررسی می‌کند. مهم‌ترین بخش این ارزیابی، «ثبات» است که یک‌چهارم امتیاز نهایی هر شهر را تشکیل می‌دهد. در این بخش نرخ جرم و جنایت، تهدیدهای تروریستی، احتمال ناآرامی‌های اجتماعی و خطر درگیری‌های نظامی بررسی می‌شود. یک‌چهارم دیگر امتیاز به فرهنگ و محیط زیست اختصاص دارد؛ از امکانات فرهنگی و تفریحی گرفته تا وضعیت آب‌وهوا، محدودیت‌های اجتماعی و حتی میزان فساد. کیفیت زیرساخت‌های شهری، حمل‌ونقل عمومی، دسترسی به آب، برق، ارتباطات و مسکن نیز سهم مهمی در امتیاز نهایی دارند و در کنار آنها کیفیت خدمات درمانی و آموزشی تکمیل‌کننده تصویری است که این شاخص از یک شهر ارائه می‌دهد. به همین دلیل، رتبه یک شهر نه با تعداد برج‌های بلند یا مراکز خرید لوکس، بلکه با کیفیت زندگی روزمره شهروندان تعیین می‌شود.

نتایج امسال نشان می‌دهد شهرهایی در صدر جدول قرار گرفته‌اند که سال‌هاست سرمایه‌گذاری مستمر در خدمات عمومی و مدیریت شهری را در اولویت قرار داده‌اند. کپنهاگ برای دومین سال متوالی عنوان قابل زیست‌ترین شهر جهان را به دست آورده و پس از آن وین و ملبورن قرار گرفته‌اند. ونکوور تنها نماینده آمریکای شمالی در میان ۱۰ شهر نخست است و توکیو نیز تنها کلان‌شهری است که توانسته خود را در این فهرست حفظ کند؛ اتفاقی که نشان می‌دهد شهرهای بسیار بزرگ معمولا به دلیل ترافیک، تراکم جمعیت و فشار بر زیرساخت‌ها، امتیاز کمتری دریافت می‌کنند.

وجه اشتراک شهرهای صدرنشین فقط سطح درآمد یا رفاه اقتصادی نیست. کپنهاگ در شاخص‌های ثبات، آموزش و زیرساخت امتیاز کامل کسب کرده و وین نیز در بخش آموزش و خدمات درمانی نمره صد گرفته است. این شهرها سال‌هاست خیابان‌های خود را برای انسان طراحی می‌کنند، نه برای خودروها. حمل‌ونقل عمومی کارآمد، مسیرهای گسترده دوچرخه، پیاده‌راه‌های ایمن، پارک‌های شهری و دسترسی آسان به طبیعت بخشی از زندگی روزمره ساکنان آنهاست. کیفیت خدمات درمانی و آموزشی نیز به‌گونه‌ای است که شهروندان بدون دغدغه به آنها دسترسی دارند. همین جزئیات است که در نهایت به رتبه‌های بالای جهانی تبدیل می‌شود.

اما گزارش امسال بیش از آنکه درباره شهرهای موفق باشد، روایت سقوط شهرهایی است که امنیت خود را از دست داده‌اند. واحد اطلاعات اکونومیست تأکید می‌کند تمام شدیدترین افت‌های سال ۲۰۲۶ در خاورمیانه رخ داده است. پس از مجموعه‌ای از حملات پهپادی ایران، مسقط با سقوط ۱۴پله‌ای به رتبه ۱۲۳ رسید و بیشترین افت را در میان همه شهرهای جهان ثبت کرد. دوحه که سال‌ها یکی از مهم‌ترین مقاصد کارکنان خارجی بود، هفت رتبه پایین آمد و در جایگاه ۱۰۸ قرار گرفت. دوبی و ابوظبی نیز هرکدام چهار رتبه سقوط کردند و به ترتیب در جایگاه‌های ۷۹ و ۷۶ ایستادند.

این افت در حالی رخ داده که زیرساخت‌های این شهرها نسبت به سال گذشته تغییر چشمگیری نداشته است. مراکز درمانی، شبکه حمل‌ونقل، امکانات آموزشی و خدمات شهری همچنان در سطح بالایی قرار دارند، اما کاهش امتیاز در شاخص ثبات برای پایین‌کشیدن جایگاه آنها کافی بوده است.

در پایین جدول نیز همان الگو تکرار می‌شود. دمشق، پایتخت جنگ‌زده سوریه، همچنان در آخرین رتبه جهان قرار دارد؛ جایگاهی که از سال ۲۰۱۳ تاکنون حفظ کرده است. تهران نیز که گزارش آن را «پایتختی آسیب‌دیده از جنگ» توصیف می‌کند، دو پله سقوط کرده و به جمع ۱۰ شهر انتهایی جدول رسیده است.

در سوی مقابل، چین بزرگ‌ترین برنده گزارش امسال است. همه شهرهای چینی حاضر در این رتبه‌بندی امتیاز خود را در بخش بهداشت و درمان افزایش داده‌اند. این پیشرفت نتیجه سال‌ها سرمایه‌گذاری عمومی، گسترش پوشش خدمات سلامت و اجرای برنامه‌ای است که بر اساس آن شهروندان باید بتوانند حداکثر با ۱۵ دقیقه پیاده‌روی به یک مرکز درمانی دسترسی داشته باشند. با این حال، شهرهای چین همچنان به دلیل مشکلات زیست‌محیطی، فرهنگ نظارت گسترده بر شهروندان و رتبه پایین این کشور در شاخص دموکراسی، نتوانسته‌اند به جمع شهرهای برتر جهان راه پیدا کنند.

گزارش امسال واحد اطلاعات اکونومیست بیش از هر زمان دیگری نشان می‌دهد مفهوم «زیست‌پذیری» دیگر فقط به توسعه اقتصادی یا رفاه شهری محدود نیست. جنگ، تنش‌های ژئوپلیتیک و احساس ناامنی می‌توانند در مدت کوتاهی جایگاه شهرهایی را که سال‌ها برای ساختن تصویر یک مقصد مطلوب تلاش کرده‌اند، دگرگون کنند. اگر در سال‌های گذشته رقابت شهرها بر سر جذب سرمایه، گردشگر و نیروی کار متخصص بود، امروز امنیت دوباره به مهم‌ترین مزیت رقابتی شهرها تبدیل شده است.

جزئیات طرح تازه شورای شهر برای افزایش تاب‌آوری پایتخت در برابر بحران‌ها

تهران در مسیر پناهگاه‌سازی

نورا حسینی: شورای شهر تهران در حال بررسی طرحی است که در صورت تصویب یکی از مهم‌ترین تغییرات سال‌های اخیر در حوزه شهرسازی ساخت‌وساز و مدیریت بحران پایتخت را رقم خواهد زد. بر اساس این طرح، ساخت پناهگاه و فضای امن برای بسیاری از ساختمان‌ها الزامی می‌شود و مترو و پارکینگ‌های عمومی نقش پناهگاه شهری پیدا می‌کنند و صدور پروانه ساختمانی به رعایت الزامات پدافند غیرعامل گره می‌خورد و حتی ضوابط تراکم جانمایی مراکز حساس و طرح‌های توسعه شهری نیز باید با رویکردی تازه بازنگری شوند. تجربه جنگ شهری در یک سال گذشته بحث کمبود پناهگاه در تهران را به مطالبه‌ای عمومی تبدیل کرده است. هرچند در همان روزها مسئولان از ظرفیت برخی ایستگاه‌های مترو پارکینگ‌های زیرزمینی و فضاهای عمومی برای اسکان اضطراری سخن گفتند، اما نبود ضابطه‌ای مشخص برای ساخت تجهیز و بهره‌برداری از پناهگاه‌های شهری بیش از گذشته خود را نشان داد. اکنون کمیسیون معماری و شهرسازی شورای شهر با ارائه طرح «الزام شهرداری تهران به احداث و بهره‌برداری از پناهگاه‌ها و فضاهای امن شهری و رعایت الزامات پدافند غیرعامل در ساختمان‌ها و طرح‌های شهری» در تلاش است این خلأ را با تدوین مجموعه‌ای از تکالیف جدید برای شهرداری، سازندگان و مدیران شهری برطرف کند. طرحی که اگر به تصویب برسد، تنها به ساخت چند پناهگاه جدید محدود نخواهد شد، بلکه می‌تواند بر شیوه ساخت‌وساز ضوابط صدور پروانه طراحی ساختمان‌های مرتفع، توسعه شبکه مترو و حتی مسیر آینده شهرسازی تهران اثر بگذارد.

طراحان این پیشنهاد در مقدمه طرح تأکید کرده‌اند که تهران دیگر با تهدیدهای متعارف گذشته روبه‌رو نیست و امروز مجموعه‌ای از مخاطرات طبیعی انسان‌ساخت و تهدیدهای نوظهور این کلان‌شهر را در موقعیتی متفاوت قرار داده است. از نگاه آنان تراکم بی‌سابقه جمعیت، تمرکز مراکز حیاتی و حساس، استقرار نهادهای مهم حاکمیتی و حضور روزانه میلیون‌ها نفر جمعیت شناور باعث شده است در صورت وقوع هر بحران طبیعی یا امنیتی، خسارت‌های جانی و مالی گسترده‌ای به شهر وارد شود و خدمات شهری نیز با اختلالی جدی روبه‌رو شوند. به همین دلیل، ایجاد زیرساخت‌های ایمنی و پناهگاهی بخشی از الزامات مدیریت بحران و افزایش تاب‌آوری پایتخت به شمار می‌آید. در طرح به کمبود شدید پناهگاه‌های شهری اشاره شده و آمده است که امکانات موجود پاسخ‌گوی نیاز واقعی جمعیت تهران نیست. به همین دلیل طراحان استفاده از ظرفیت ایستگاه‌های مترو، پارکینگ‌های عمومی طبقاتی، تونل‌ها و دیگر فضاهای زیرسطحی را به‌عنوان پناهگاه‌های چندمنظوره پیشنهاد کرده‌اند، اما در عین حال تأکید دارند که تحقق چنین هدفی بدون تدوین ضوابط روشن، ایجاد سازوکارهای اجرائی و پیش‌بینی ضمانت‌های قانونی امکان‌پذیر نخواهد بود. در بخش دیگری از طرح به تجربه جنگ‌های سال‌های اخیر منطقه اشاره شده و از جنگ ۱۲روزه و جنگ رمضان به‌عنوان نمونه‌هایی یاد شده است که نشان داده‌اند شهرها باید پیش از وقوع بحران برای شرایط جنگی آماده شوند. بر همین اساس، طراحان معتقدند ضوابط ساخت‌وساز شهرسازی و مدیریت بحران تهران باید متناسب با این تجربه‌ها بازنگری شود تا شهر در برابر تهدیدهای احتمالی آینده آمادگی بیشتری داشته باشد.

این طرح در عین حال بر مجموعه‌ای از قوانین و اسناد بالادستی استوار است و تنها یک پیشنهاد مستقل به شمار نمی‌آید. در متن آن به قانون مدیریت بحران کشور، قانون شهرداری‌ها، اسناد پدافند غیرعامل مبحث بیست‌ویکم مقررات ملی ساختمان، دستورالعمل پناهگاه‌های شهری مصوبات شورای عالی شهرسازی و معماری، آیین‌نامه‌های مرتبط با برنامه ششم توسعه و همچنین طرح جامع تهران استناد شده است. بر همین اساس، شهرداری تهران مکلف خواهد شد با هدف حفاظت از جان شهروندان، افزایش تاب‌آوری شهر و توسعه زیرساخت‌های ایمنی نسبت به احداث و بهره‌برداری از پناهگاه‌ها و فضاهای امن شهری اقدام کند و اصول پدافند غیرعامل را در همه پروژه‌های شهری و ساختمانی مورد توجه قرار دهد. یکی از بخش‌های مهم این طرح به تعریف مفاهیم اختصاص دارد. در متن طرح، پناهگاه مکانی بسته معرفی شده که به دلیل طراحی تخصصی و مقاوم‌سازی ویژه در برابر انواع تهدیدها از سطح حفاظت بسیار بیشتری نسبت به ساختمان‌های معمولی برخوردار است و می‌تواند امنیت جانی و روانی افراد را در شرایط بحران تأمین کند. پناهگاه شهری عمومی نیز سازه‌ای مقاوم تعریف شده که برای استفاده شهروندان در زمان جنگ طراحی می‌شود و معمولا در مناطق پرتردد محله‌های مسکونی یا مراکز خدمات عمومی قرار می‌گیرد تا بیشترین تعداد افراد بتوانند در کوتاه‌ترین زمان ممکن به آن دسترسی داشته باشند. در مقابل پناهگاه خصوصی فضایی است که در داخل یا مجاورت ساختمان‌های مسکونی، تجاری و اداری یا صنعتی احداث می‌شود و استفاده از آن تنها در اختیار مالکان یا بهره‌برداران همان ساختمان قرار دارد. همچنین در این طرح از «فضای امن» نیز تعریفی مستقل ارائه شده است. فضایی که در برابر موج انفجار آسیب‌پذیری کمتری دارد و نسبت به سایر بخش‌های ساختمان از مقاومت بیشتری برخوردار است. در متن طرح تأکید شده این فضاها باید تا حد امکان چندمنظوره طراحی شوند تا در شرایط عادی نیز قابل استفاده باشند و تنها در زمان بحران کارکرد پناهگاهی پیدا کنند. در این طرح یادآوری شده پس از تصویب طرح، شهرداری تنها سه ماه فرصت دارد تا دستورالعمل جامع احداث و بهره‌برداری از پناهگاه‌ها و فضاهای امن شهری را تهیه و برای تصویب به شورای شهر ارائه کند. این دستورالعمل باید تمام جزئیات فنی و اجرائی ازجمله استانداردهای ساخت ظرفیت هر پناهگاه، سرانه مورد نیاز در مناطق مختلف شهر، نحوه جانمایی، مشخصات فنی سازه‌ها، شیوه نگهداری، نحوه بهره‌برداری، استانداردهای تجهیز و همچنین سازوکار بازرسی و کنترل کیفیت را مشخص کند. به بیان دیگر شورا در این ماده تنها اصل ساخت پناهگاه را تصویب نمی‌کند، بلکه از شهرداری می‌خواهد نقشه راه کامل ایجاد شبکه پناهگاه‌های شهری را تدوین کند. در متن طرح همچنین تأکید شده که این دستورالعمل نباید به یک سند ثابت و غیرقابل تغییر تبدیل شود. شهرداری موظف خواهد بود هر سال بر اساس تجربیات به‌دست‌آمده فناوری‌های جدید و تغییر شرایط شهر این دستورالعمل را بازنگری و به‌روزرسانی کند.

موضوع دیگری که در طرح مورد توجه قرار گرفته، تأمین منابع مالی اجرای این برنامه است. ساخت پناهگاه‌های عمومی، تجهیز آنها و نگهداری مستمر از این فضاها هزینه‌های قابل توجهی به مدیریت شهری تحمیل خواهد کرد. به همین دلیل ماده سوم طرح شهرداری تهران را موظف کرده ظرف سه ماه سازوکارهای تأمین مالی اجرای این طرح را تدوین و برای تصویب به شورای شهر ارائه کند. در کنار تأمین منابع عمومی طراحان تلاش کرده‌اند بخش خصوصی را نیز به مشارکت در این برنامه تشویق کنند. بر همین اساس پناهگاه‌های خصوصی و فضاهای امنی که مطابق سرانه‌های تعیین‌شده ساخته شوند، از پرداخت عوارض شهرداری معاف خواهند شد. علاوه بر این شهرداری موظف است برای ساختمان‌هایی که خارج از الزامات قانونی نیز اقدام به احداث پناهگاه می‌کنند، بسته‌های تشویقی، تسهیلات مالی و معافیت‌های بیشتر پیش‌بینی کند و این مشوق‌ها را در بودجه سالانه خود بگنجاند. هدف از این سیاست آن است که ایجاد پناهگاه تنها به پروژه‌های دولتی محدود نماند و سرمایه‌گذاران و مالکان ساختمان‌ها نیز در توسعه این زیرساخت مشارکت داشته باشند.

عکس: مجید عسگری‌پور، Reuters

ماده چهارم طرح به مهم‌ترین بخش اجرائی آن یعنی احداث پناهگاه‌های عمومی اختصاص یافته است. مطابق این ماده، شهرداری تهران موظف خواهد بود برای استفاده عموم شهروندان در شرایط بحران نسبت به احداث و بهره‌برداری از پناهگاه‌های عمومی اقدام کند. اما نکته قابل توجه این است که متن طرح، ساخت پناهگاه را صرفا به معنای احداث ساختمان‌های جدید نمی‌داند، بلکه بر استفاده از ظرفیت‌های موجود شهر نیز تأکید دارد. بر همین اساس ایستگاه‌های مترو، تونل‌های شهری، فضاهای زیرسطحی، پارکینگ‌های عمومی طبقاتی، پارکینگ‌های زیرزمینی، مراکز خدمات عمومی زیرگذرها و سایر فضاهایی که از نظر ایمنی شرایط لازم را داشته باشند، می‌توانند به‌عنوان پناهگاه عمومی مورد استفاده قرار گیرند. طراحان در ادامه این ماده بر یک اصل مهم تأکید کرده‌اند و آن استفاده چندمنظوره از این فضاهاست. بر اساس تبصره نخست ماده چهار، پناهگاه‌ها نباید فقط در زمان بحران مورد استفاده قرار گیرند، بلکه باید به‌گونه‌ای طراحی شوند که در شرایط عادی نیز کاربری روزمره خود را حفظ کنند و تنها هنگام وقوع حادثه در کوتاه‌ترین زمان ممکن به پناهگاه تبدیل شوند. این رویکرد علاوه بر کاهش هزینه‌های نگهداری باعث می‌شود این فضاها در سال‌های طولانی بدون استفاده باقی نمانند و همواره فعال باشند. در تبصره دوم همین ماده، شهرداری موظف شده است همه پناهگاه‌های عمومی را به تجهیزات اضطراری مجهز کند. سیستم تهویه مناسب، برق اضطراری ذخیره آب، تجهیزات امداد و نجات، امکانات اولیه پشتیبانی و علائم راهنمای استاندارد ازجمله تجهیزاتی هستند که باید در این فضاها پیش‌بینی شوند تا پناهگاه‌ها فقط سازه‌ای مقاوم نباشند، بلکه امکان استقرار موقت شهروندان در شرایط بحرانی را نیز فراهم کنند.

گزارش کامل را در سایت شرق بخوانید

گزارش

انتخابات شوراها همچنان در ایستگاه انتظار

شرق: زمان برگزاری هفتمین دوره انتخابات شوراهای شهر و روستا همچنان در هاله‌ای از ابهام قرار دارد. در حالی که در روزهای گذشته گمانه‌زنی‌هایی درباره برگزاری انتخابات در شهریور یا هم‌زمان با انتخابات ریاست‌جمهوری مطرح شده بود، هم وزارت کشور و هم مجلس این اخبار را رد کرده‌اند و تأکید دارند هنوز هیچ جدول زمان‌بندی رسمی‌ای برای انتخابات ابلاغ نشده است. آنچه تاکنون قطعی به نظر می‌رسد، این است که آغاز فرایند انتخابات به اعلام بازگشت شرایط عادی کشور وابسته است. با نزدیک‌شدن به نیمه دوم سال بار دیگر بحث زمان برگزاری انتخابات شوراهای شهر و روستا به یکی از موضوعات مورد توجه محافل سیاسی و مدیریت شهری تبدیل شده است. انتشار اخبار مختلف درباره احتمال برگزاری انتخابات در ماه‌های آینده باعث شد وزارت کشور به‌طور رسمی وارد میدان شود و اعلام کند هیچ‌یک از تاریخ‌های مطرح‌شده مبنای قانونی ندارد و تنها مرجع اطلاع‌رسانی درباره زمان انتخابات ستاد انتخابات کشور است. هم‌زمان مجلس نیز روایت مشابهی از وضعیت موجود ارائه می‌دهد. محمدصالح جوکار، رئیس کمیسیون امور داخلی کشور و شوراهای مجلس، می‌گوید تاکنون هیچ زمان مشخصی برای برگزاری انتخابات شوراهای اسلامی شهر و روستا و همچنین انتخابات میان‌دوره‌ای مجلس شورای اسلامی و مجلس خبرگان رهبری تعیین نشده است. به گفته او تمام تاریخ‌هایی که در فضای رسانه‌ای مطرح می‌شود صرفا گمانه‌زنی است و هیچ تصمیم رسمی‌ای درباره آنها اتخاذ نشده است. جوکار تأکید می‌کند که بر اساس مصوبات موجود، در صورتی که شرایط کشور عادی باشد و امکان برگزاری انتخابات فراهم شود، جدول زمان‌بندی جدیدی از سوی مراجع مسئول ابلاغ خواهد شد. اما تا این لحظه چنین تصمیمی اتخاذ نشده و هیچ برنامه رسمی‌ای برای آغاز فرایند انتخابات اعلام نشده است. او در عین حال از آمادگی کامل سازوکار اجرائی انتخابات خبر می‌دهد. به گفته رئیس کمیسیون شوراها همه مراحل قانونی از تشکیل هیئت‌های اجرائی و نظارت تا بررسی صلاحیت داوطلبان و سایر فرایندهای اجرائی از قبل پیش‌بینی شده و به محض اعلام شرایط لازم جدول زمان‌بندی انتخابات ابلاغ خواهد شد تا مراحل ثبت‌نام تبلیغات و در نهایت رأی‌گیری طبق قانون انجام شود.

گزارش کامل را در سایت شرق بخوانید

سند کمپانی خودرو رنو ال نود نقره‌ای مدل ۱۳۸۶
به شماره پلاک ۶۰ایران۴۲۳د۷۳
شماره شاسی ۷A۰۰۱۱۴۶
شماره موتور۷۷۰۲۰۳۵۳۲۲D۰۱۸۳۴۹
به نام بهزاد اکبری با کدملی ۰۰۷۰۵۸۹۵۱۸
در تاریخ ۱۴۰۵/۰۱/۱۴ مفقود شده و فاقد اعتبار است.

برگ سبز پژو ۲۰۷ سفید مدل ۱۴۰۳
شماره پلاک۸۴ایران۴۴۵م۴۲
شماره شاسی NAAR۰۳HFFRDC۳۲۰۴۴
و شماره موتور ۱۷۲B۰۱۸۰۸۶۲
به نام طه دهقانی با کد ملی ۳۳۹۲۴۴۰۹۰۶
در ۱۴۰۳/۰۴/۰۱مفقود شده و فاقد اعتبار است.

برگ سبز و سند کمپانی خودرو ام.وی.ام مشکی مدل ۱۳۹۶
به شماره پلاک ۵۲ایران ۶۵۳ج۲۸
شماره شاسی NATFBABW۶G۱۰۰۰۰۶۰
و شماره موتور MVMD۴G۱۵BAGG۰۰۰۱۸
به نام محمدرضا حاجی‌پور با کد ملی ۰۶۵۳۲۲۶۷۲۱
مفقود شده و فاقد اعتبار است.

مدرک لیسانس اینجانب الهه برکم فرزند یارعلی
با شماره شناسنامه ۳۱۲۰۰۲۸۷۶۲ کد ملی ۳۱۲۰۰۲۸۷۶۲
صادره از بافت در مقطع کارشناسی رشته روانشناسی بالینی
صادره از واحد دانشگاه آزاد اسلامی واحد بافت
مفقود گردیده و فاقد اعتبار می‌باشد.
از یابنده تقاضا می‌شود اصل مدرک را به دانشگاه آزاد اسلامی واحد بافت به نشانی: کرمان، بافت، خیابان دانشگاه ارسال نماید.

برگ سبز خودرو پژو نقره ای_متالیک مدل ۱۳۹۴
به شماره پلاک ۱۶ایران ۱۳۵ی۹۹
شماره شاسی NAAM۰۱CEXFR۲۱۷۹۴۱
و شماره موتور ۱۲۴K۰۶۸۲۴۴۱
به نام افشین پاپی با کدملی ۴۰۶۱۲۷۷۲۷۸
در۱۴۰۵/۰۴/۰۱ مفقود شده و فاقد اعتبار است.

آگهی قانون تعیین تکلیف اراضی وساختمانهای فاقد سند رسمی شهرستان چگنی -سری (۹۴) جمعی

نظر به دستور مواد ۱ و ۳ قانون تعیین تکلیف وضعیت اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی ،املاک متقاضیانی که در هیات موضوع ماده یک قانون مذکور مستقر در واحد ثبتی خرم آباد مورد رسیدگی و تصرفات مالکانه و بلا معارض آنان محرز و رای لازم صادر گردیده جهت اطلاع عموم به شرح ذیل در دو نوبت آگهی می‌گردد. در صورتی که هرکس نسبت به صدور سند مالکیت بنام متقاضیان اعتراض داشته باشد می تواند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را کتباً به اداره ثبت اسناد واملاک محل تسلیم وپس از اخذ رسید ظرف مدت یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خودرا به مراجع محترم قضایی تقدیم وگواهی تقدیم دادخواست را به اداره ثبت محل تحویل نماید، در صورتی که اعتراض در مهلت قانونی واصل نگردد یا معترض گواهی تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل ارائه نکند اداره ثبت مبادرت به صدور سند مالکیت می‌نماید و صدور سند مالکیت مانع از مراجعه متضرر به دادگاه نیست .تاریخ انتشار نوبت اول : (۱۴۰۵/۰۴/۰۷) نوبت دوم: (۱۴۰۵/۰۴/۲۲)
نام روزنامه : شرق

۱ – تقاضای «بهزاد نادری» فرزند «اسداله» نسبت به «ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی» بمساحت «۳۳۳۲,۱۸» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۱۸» فرعی از «۲۱» اصلی واقع در بخش «۳» خروجی از مالکیت مالک اولیه «مهدی نادری»
۲- تقاضای «بهزاد نادری» فرزند «اسداله» نسبت به «ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی» بمساحت «۷۱۳۶,۸۲» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۲۹» فرعی از «۵۳» اصلی واقع در بخش «۳» خروجی از مالکیت مالک اولیه «داربلوط طولابی»
۳- تقاضای «جمشید کرمی ثابت» فرزند «علی» نسبت به «ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی» بمساحت «۳۴۷۳,۷۷» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۲۳۶» فرعی از «۲۰» اصلی واقع در بخش «۳» خروجی از مالکیت مالک اولیه « عبدالعلی ویسکرمی»
۴ - تقاضای «سمیرا بهرامی» فرزند «مصدق» نسبت به «ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی» بمساحت «۲۲۴۳۳,۳۵» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۱۴۰» فرعی از «۳۳» اصلی واقع در بخش «۳» خروجی از مالکیت مالک اولیه «خود متقاضی»
۵ - تقاضای «سمیرا بهرامی» فرزند «مصدق» نسبت به «ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی» بمساحت «۷۶۰۳,۹۵» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۱۴۰» فرعی از «۳۳» اصلی واقع در بخش «۳» خروجی از مالکیت مالک اولیه «خود متقاضی»
۶- تقاضای «احد طولابی» فرزند «نظربیگ» نسبت به «ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی» بمساحت «۲۸۱۹۲,۱۴» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۱۱۳» فرعی از «۶» اصلی واقع در بخش «۳» خروجی از مالکیت مالک اولیه «کاکاجان رحیمی»
۷ - تقاضای «سید ولی اله وطیب وطاهروخلیل حیات الغیب» فرزند «سید سهراب» نسبت به «۵/۱ دانگ مشاع از یک قطعه زمین مزروعی» بمساحت «۳۶۹۰۳,۶۳» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۶۲۴» فرعی از «۴۷» اصلی واقع در بخش «۳» خروجی از مالکیت مالک اولیه «سید محمد حیات الغیبی»
۸ - تقاضای «منوچهر بهرامی چگنی» فرزند «یحیی» نسبت به «ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی» بمساحت «۱۲۲۰۷,۴۲» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۳۵» فرعی از «۲۸» اصلی واقع در بخش «۳» خروجی از مالکیت مالک اولیه «خانم ملوک بهرامی»
۹ - تقاضای «فضل اله رک ک» فرزند «رضا کرم» نسبت به «ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی» بمساحت «۷۲۶۰,۸۱» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۳۵» فرعی از «۲۸» اصلی واقع در بخش «۳» خروجی از مالکیت مالک اولیه «رضا کرم رک رک»
۱۰- تقاضای «نجم الدین احمدی نرگسه» فرزند «محمد حسن» نسبت به «ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی» بمساحت «۲۷۸۱۱,۸۶» مترمربع مجزی شده از پلاک شماره «۳۵» فرعی از «۲۸» اصلی واقع در بخش «۳» خروجی از مالکیت مالک اولیه «غلامعلی احمدی نرگسه»
شناسه : ۲۲۱۲۸۲۷

فرهاد رومیانی
رییس اداره ثبت اسناد و املاک چگنی ۲۲۰۹